

Питання профілактики захворювань, організація медичної допомоги, вивчення впливу шкідливих факторів на здоров'я, переорієнтація в медичному забезпеченні з лікування хворого на механізми управління здоров'ям, опрацювання механізмів збереження та зміцнення здоров'я громадян країни та навчання всьому цьому поклали початок організації у даному вузі в 1940 – 1941 навчальному році кафедри соціальної гігієни.

Професор Белицька Є.Я.

Завідувач кафедрою
з 1940 по 1941 рр.

Першим завідувачем кафедри була відомий вчений - гігієніст, автор більше 200 публікацій, в тому числі 20 монографій та навчальних посібників - професор Белицька Є. Я.

Євгенія Яківна Белицька народилася 1 жовтня 1906 року. Після закінчення Київського медичного інституту у 1929 році, працювала завідуючою дитячими консультаціями у містах Сміла та Фастів Київської області. В 1938 році була обрана на посаду завідувача кафедрою соціальної гігієни Донецького медичного інституту. В 1940 році доцент Белицька Є. Я. організувала та очолила кафедру соціальної гігієни Львівського медичного інституту. Штат кафедри складався з двох асистентів, на посадах яких працювали С. А. Тубіаш і О. М. Сирцева, а також двох лаборантів. Кафедра переживаючи організаційний період, наукову діяльність спрямована на організацію системи охорони здоров'я материнства і дитинства у Західних областях України.

З початком німецької окупації м. Львова діяльність вищих навчальних закладів, в тому числі і кафедри соціальної гігієни була призупинена і тільки 1 жовтня 1944 року у Львівському медичному інституті розпочався новий навчальний рік.

В червні 1945 року заново була організована кафедра організації охорони здоров'я (назву кафедри змінено в 1941 році), яку очолив доцент С. З. Ткаченко.

Степан Зіновійович Ткаченко, уродженець Полтавської області, розпочав свою трудову діяльність у 1913 році, рядовим солдатом царської армії Харківського гарнізону. В 1914 році був скерований до гарнізонного лазарету до школи ротних фельдшерів, котру закінчив у 1915 році в званні молодшого ротного фельдшера. Пройшов всю першу світову війну у складі лазарету при Харківському гарнізоні. В подальшому воював в рядах Червоної армії, працював фельдшером у висипно - тифозному відділенні Харківського окружного госпіталю.

В 1920 році Степан Зіновійович Ткаченко вступив до Харківського університету на медичний факультет, і після його

Доктор медичних наук Ткаченко С.З.

Завідувач кафедрою
з 1945 по 1970 рр.

закінчення був залишений викладачем у цьому ж вузі, а в 1945 році був скерований до Львівського медичного інституту на посаду завідувача кафедрою організації охорони здоров'я.

Доцент Ткаченко С. З. віддав багато енергії для організації кафедри організації охорони здоров'я, розгортанню педагогічної та науково – дослідної роботи. У 1950 році при кафедрі був організований музей історії медицини, а в 1954 році до складу кафедри увійшла кафедра історії медицини, як самостійний курс (завідувач курсу доцент Шапіро І. Я.). З 1 вересня 1953 року кафедрі організації охорони здоров'я та історії медицини був переданий курс організації фармацевтичної справи, який викладав старший викладач Крилов Л. С.

У післявоєнні роки кафедра організації охорони здоров'я, фармацевтичної справи та історії медицини значно розширилась, поповнилась необхідним устаткуванням і великою кількістю унаочнення. В 1963 навчальному році курс організації фармацевтичної справи виділився в самостійну кафедру.

Колектив кафедри під керівництвом доктора медичних наук Ткаченка С. З. на протязі ряду років працював над проблемами вивчення загальної захворюваності і причин смертності міського та сільського населення Львівської області; захворюваності і травматизму із тимчасовою втратою працездатності у Львівсько-Волинському вугільному басейні (доктор медичних наук Ткаченко С. З., доцент Бурихін Т. М. , доцент Шапіро І. Я. , кандидат медичних наук Круглов З. М. і кандидат медичних наук Зикін О. І.). Досліджуються також структурні особливості амбулаторної захворюваності серед населення м. Львова та аналізується досвід організації амбулаторно - лікарняного обслуговування населення міст Львівської області.

Монографічного типу роботи присвячені підсумкам боротьби із венеричними хворобами в Західній Україні та питанням гігієнічному виховання населення (доктор медичних наук Ткаченко С. З.). В даний період діяльності кафедри одержано цікаві наукові дані, що мали практичне значення при вивченні питань клінічної діагностики туберкульозу та хвороб органів кровообігу (доцент Бурихін Т.М.). Вивчена захворюваність та фізичний розвиток сільського населення Львівської області (канд. мед. наук З.М.Круглов).В галузі історії медицини проведена велика робота по вивченню розвитку медичної освіти в західних областях України, на Буковині і в Закарпатті, історії Львівського медичного інституту.

Тільки за післявоєнні роки працівниками кафедри в різних журналах і збірниках було надруковано 154 наукові роботи. Колективом кафедри видано три збірники науково-дослідних робіт і дві монографії доцента Шапіро І.Я.: “З історії медичної освіти в Західних областях України і на Буковині” (1956 р.) та “Нариси з історії Львівського державного медичного інституту (1959 р.), котрі лишаються актуальними і сьогодні.

У 1964 році кафедра була перейменована на кафедру соціальної гігієни та організації охорони здоров'я.

В період від 1970 року по 1986 рік кафедру очолював доктор медичних наук, науковець із світовим ім'ям, професор Шапіро І. Я.

Професор Шапіро І.Я.

Завідувач кафедрою
з 1970 по 1986 рр.

Ісаак Якович Шапіро народився 14 листопада 1909 року в м. Києві. У 1941 році закінчив Донецький медичний інститут. Після закінчення другої світової війни і демобілізації з армії, з 1945 року працює у Львівському медичному інституті на кафедрі організації охорони здоров'я.

У 1951 році захистив кандидатську дисертацію по темі: “Житлово – побутові умови сільського населення Західних областей України і шляхи їх дальшого оздоровлення”, а у 1968 році – докторську дисертацію по темі: “Розвиток вищої медичної освіти і медичної науки в Західних областях України, на Буковині і в Закарпатті у XVI – XX ст. (1595-1965 роки)”.

Він є автором 176 наукових робіт, чотирьох монографій, під його керівництвом підготовлено два доктори і 34 кандидати медичних наук, в тому числі дві дисертації аспірантами з республіки Гана.

В штаті кафедри того періоду працювали доцент Бурихін Т.М., доцент Лапідус М.Й., доцент Базилевич Я.П., доцент Мироненко Ю.Ф., доцент Бунь М.А., доцент Горобчук В.Г., доцент Гайдук М.Й., кандидат медичних наук Нейгауз О.Л., кандидат медичних наук Фенюк П.Г., кандидат медичних наук Телішевська М.Г., кандидат медичних наук Логінов О.М., кандидат медичних наук Круглов З.М., доцент Яхно Г.Г., доцент Гладун З.С., аспірант Дичок Л.О.

У 1976 році при кафедрі соціальної гігієни та організації охорони здоров'я був організований курс права, котрий очолив кандидат юридичних наук, доцент Гладун З.С. Його наукові дослідження стосуються наукового опрацювання законодавства про охорону здоров'я.

Протягом багатьох років (1975-1987) на кафедрі функціонували курси підвищення кваліфікації організаторів охорони здоров'я із всієї України, на який щороку навчалось 250 організаторів органів та закладів охорони здоров'я. В подальшому цей курс виділився в самостійну кафедру при факультеті удосконалення лікарів, котру очолив доцент Базилевич Я.П.

Під керівництвом професора Шапіро І. Я. колектив кафедри співпрацював з органами практичної охорони здоров'я у вирішенні питань поліпшення здоров'я населення та вдосконалення організації охорони здоров'я і правових питань. За цей час разом з органами практичної охорони здоров'я і медичними установами у Львівській, Волинській і Рівненській областях було проведено десятки науково-практичних конференцій з актуальних питань охорони здоров'я населення.

Науково-дослідна робота кафедри базувалася на комплексному підході до соціально-гігієнічного вивчення здоров'я робітників вугільної, машинобудівної, деревообробної, легкої промисловості та аграрного комплексу України. Окрім того, на кафедрі здійснюються наукові дослідження соціально-клінічного характеру щодо вивчення тимчасової непрацездатності осіб, котрі перенесли вогнищеву дистрофію міокарда та інфаркт міокарда.

На підставі наукових досліджень було виконано 8 кандидатських дисертацій і видано 26 методичних рекомендацій з метою втілити в практику результати цих досліджень, надруковано понад 1 500 наукових праць, видано 7 монографій, 14 збірників наукових праць, отримано 30 посвідчень на раціоналізаторські пропозиції.

Здобуття незалежності в Україні та перехід практичної охорони здоров'я до нових економічних умов господарювання поставили вимоги перед управліннями органів та закладів системи медичного забезпечення щодо прийняття економічно обгрунтованих управлінських рішень, що сприяло запровадженню, на початку 90-их років, викладання для студентів такої навчальної дисципліни, як “Економіка охорони здоров'я”.

З 1986 року кафедру соціальної гігієни та організації охорони здоров'я очолив доцент Лобойко М. С.

Лобойко Микола Степанович народився 30.09.1936 року в селі Буділівці, Радомишельського району Житомирської області. В 1959 році закінчив Львівський державний медичний інститут, санітарно – гігієнічний факультет за спеціальністю санітарний лікар.

З жовтня 1965 року працював у Львівському державному медичному інституті на кафедрі загальної гігієни, де і захистив кандидатську дисертацію, а з 1970 року Лобойко М.С. працює асистентом, доцентом кафедри соціальної гігієни та організації охорони здоров'я.

В 1994 році кафедри соціальної гігієни та організації охорони здоров'я, в черговий раз, рішенням Вченої Ради Львівського державного медичного інституту, була змінена назва на – кафедра соціальної медицини, економіки та організації охорони здоров'я.

В цей час кафедрою було видано 8 збірників наукових праць з проблем соціальної медицини та організації охорони здоров'я, а також методичні вказівки для студентів з санітарної статистики. В зв'язку з відкриттям у Львівському державному медичному інституті в 1997 році факультету вищої медичної сестринської освіти, на кафедрі соціальної медицини, економіки та організації охорони здоров'я навчаються медичні сестри денної та вечірньої форм навчання. В штаті кафедри цього періоду її діяльності працювали доценти: Мироненко Ю.Ф.,

Доцент Лобойко М.С.

Завідувач кафедрою
з 1986 по 1999 рр.

Гайдук М.Й., Гладун З.С., Бунь М.А., Горобчук В.Г., Яхно Г.Г.; старший викладач Логінов О.М., кандидат економічних наук Ткаченко К.К., асистенти: Хомик Г.М., Цип'ящук В.О., старший лаборант Шпіньова С.Л.; лаборанти: Негруб Л.П., Буць Д.М., препаратори: Свободняк С.М., Пешрук Н.П. Працівники кафедри того періоду приймали безпосередню участь в опрацюванні Концепції охорони здоров'я населення України (львівський варіант, 1992 рік).

З 1999 року кафедру соціальної медицини, економіки та організації охорони здоров'я очолив кандидат медичних наук, доцент Рудень В. В.

Професор Рудень В.В.

Завідувач кафедрою
з 1999 до 2018 року

Василь Володимирович Рудень народився 1 квітня 1953 року в с. Стеблі Ковельського району, що на Волині. У 1976 році закінчив педіатричний факультет Львівського державного медичного інституту. Протягом 1977 – 1991 років проходив службу в Збройних Силах: в Прикарпатському, Туркестанському (республіка Афганістан) та Далекосхідному (півострів Чукотка) військових округах на різних командних посадах в медичній службі.

З 1991 року працює у Львівському державному медичному університеті імені Данила Галицького на кафедрі управління охороною здоров'я факультету післядипломної освіти асистентом, старшим викладачем, доцентом.

В 1993-1994 роках працював на посаді начальника управління охорони здоров'я Львівської обласної державної адміністрації.

В жовтні 1996 року захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю “Соціальна гігієна та організація охорони здоров'я”, а в грудні 2002 року – докторську дисертацію «Профілактичні основи попередження розвитку природжених вад серед населення України».

Рудень Василь Володимирович є автором понад 300 наукових і навчально-методичних праць. Підготував 3 кандидатів медичних наук і 1 доктора медичних наук.

З лютого 2000 року на кафедрі впроваджено функціонування навчальної лабораторії програмованого контролю визначення вихідного рівня знань, устаткованої локальною мережею з 16 місць учнів та одного місця вчителя. У цьому ж році була опрацьована і запроваджена в навчальний процес комп'ютерна програма тестового контролю рівня знань “Едельвейс”, котра забезпечила можливість проводити практичні заняття на високому навчально-методичному рівні з використанням інформаційних технологій.

Наказом ректора Львівського національного медичного університету ім. Данила Галицького № 272-к від 18 вересня 2018 року виконуючим обов'язки завідувача кафедри соціальної медицини, економіки та організації охорони здоров'я призначений кандидат медичних наук, доцент Гутор Т. Г.

Доцент Гутор Т. Г.

В.о. завідувача кафедри
з 2018 року

Гутор Тарас Григорович народився 28 січня 1981р. у м. Львові. У 2003 році закінчив медичний факультет Львівського державного медичного університету імені Данила Галицького. У 2004 році працював лікарем з гігієни харчування Сколівської районної СЕС.

З 2004 року працює у Львівському національному медичному університеті імені Данила Галицького на кафедрі соціальної медицини, економіки та організації охорони здоров'я викладачем-стажистом, асистентом, старшим викладачем, доцентом кафедри. З 2013 року - доцентом кафедри організації та управління охороною здоров'я ФПДО. З 2016 р. є керівником Центру біостатистики ЛНМУ імені Данила Галицького.

Гутор Тарас Григорович в 2011 році захистив кандидатську дисертацію зі спеціальності "Соціальна медицина". У 2013 році присвоєно вчене звання доцента.

Гутор Тарас Григорович є автором 171 наукової публікації, в тому числі 4 підручників. Є членом редакційної ради журналів «Acta Medica Leopoliensia» та Journal of Cancer Science & Treatment (Walnut, USA). Є координатором у Львівській області проекту «Законодавчі ініціативи та реалізація законодавства України в сфері протидії тютюнокурінню» та консультантом регіонального проекту ВООЗ з неінфекційних захворювань у Львівській області.

З 2016 року є членом Товариства з громадського здоров'я Львівщини, з 2017 року - членом Американської асоціації статистиків (American Statistical Association).

На кафедрі працює згуртований колектив енергійних викладачів, якому не байдужі проблеми охорони здоров'я, який знає ціну історії своєї кафедри та продовжує подальший розвиток її традицій.